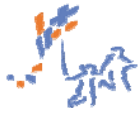

Juridisch bulletin

Parlementaire vragen en antwoorden 2003

Inhoud

1. Senaat.....	3
1.1 Vraag nr. 2674 van mevrouw de Bethune d.d. 14 februari 2003, <i>Vr. en Antw.</i> Senaat, 6 mei 2003, nr. 2-73, p. 4068 (Gelijke kansen voor mannen en vrouwen - Aandacht in het beleid in 2002).....	3
1.2 Vraag nr. 2725 van mevrouw de Bethune d.d. 17 februari 2003, <i>Vr. en Antw.</i> Senaat, 6 mei 2003, nr. 2-73, p. 4070 (Rechten van het kind - Aandacht in het beleid in 2002)	5
1.3 Vraag nr. 2742 van mevrouw de Bethune d.d. 17 februari 2003, <i>Vr. en Antw.</i> Senaat, 6 mei 2003, nr. 2-73, p. 4073 (Rechten van het kind - Strategische doelstellingen - Begroting 2003)	8
2. Kamer	10
2.1 Vraag nr. 591 van mevrouw Maggie De Block van 10 januari 2003 (N.) aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen, <i>Vr. en Antw.</i> Kamer, GZ 2002 - 2003, nr. 158, p. 20345 (Informatieverstrekking en medisch onderzoek bij de toekenning van een verhoogde gezinsbijslag wegens handicap van het kind)	10
2.2 Vraag nr. 587 van de heer Geert Bourgeois van 9 januari 2003 (N.) aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen, <i>Vr. en Antw.</i> Kamer, GZ 2002-2003, nr. 162, p. 20828 (Versterking van de openbare actie, uitbesteding van taken en diensten - Publiek-private samenwerking of publiek-privaat partnership - Afstoten van taken naar de private sector).....	12
2.3 Vraag nr. 620 van de heer Geert Bourgeois van 26 maart 2003 aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen, <i>Vr. en Antw.</i> Kamer, GZ 2002 - 2003, nr. 167, p. 21300 (Toekenning van verhoogde kinderbijslag bij mucoviscidose-patiënten)	18

1. Senaat

- 1.1 Vraag nr. 2674 van mevrouw de Bethune d.d. 14 februari 2003, *Vr. en Antw. Senaat*, 6 mei 2003, nr. 2-73, p. 4068 (Gelijke kansen voor mannen en vrouwen - Aandacht in het beleid in 2002)

Krachtens de wet van 6 maart 1996 'streckende tot controle op de toepassing van de resoluties van de Wereldvrouwenconferentie in Peking' heeft de federale regering de verplichting jaarlijks verslag uit te brengen aan het federale Parlement over het beleid dat werd gevoerd inzake de doelstellingen van deze conferentie.

Vorig jaar stelde ik u een schriftelijke vraag over de middelen die u had ingeschreven in uw begroting van 2002 ter verwezenlijking van de gelijke kansen van vrouwen en mannen in het beleid, en welke strategische doelstellingen inzake gelijke kansen van mannen en vrouwen u bepaald had (schriftelijke vragen nrs. 1672 tot 1688 van 23 november 2001).

Ondertussen zouden de strategische doelstellingen moeten gerealiseerd zijn en de effectief gerealiseerde uitgaven gekend.

1. Welke concrete beleidsmaatregelen en acties hebt u in 2002 genomen ter bevordering van de gelijke kansen van vrouwen en mannen en met welk resultaat?
2. Hoeveel werd in 2002 effectief uitgegeven (volgens de rekeningen), in globo en per post, ter bevordering van de gelijke kansen van vrouwen en mannen binnen uw bevoegdheidsdomein?

Antwoord:

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik het volgende meedelen.

Voor 2002 heb ik als strategische doelstelling vooropgesteld:

'Concrete beleidsstrategieën uit te werken voor het doorbreken van het rollenpatroon bij de verdeling van zorgtaken'. Daartoe werd in de loop van 2002 een studieproject op het getouw gezet dat op 18 maart 2003 met een symposium werd afgerond.

Dit project heb ik reeds besproken in het antwoord dat ik heb gegeven op vraag nr. 1679 die het geachte lid me op 23 november 2001 stelde.

Beleidsmaatregelen:

1. Gezinsbijslag

Er is een wettelijke en reglementaire wijziging in het stelsel van de gezinsbijslag voor werknemers doorgevoerd die onrechtstreeks de gelijke kansen van mannen en vrouwen kan bevorderen.

Het koninklijk besluit van 16 juli 2002 tot wijziging van het koninklijk besluit van 12 april 1984 tot uitvoering van de artikelen 42bis en 56, § 2 KBW, breidde met ingang van 1 augustus 2002 de groep 'rechthebbenden met personen ten laste' op de bijkomende sociale kinderbijslag voor langdurige arbeidsongeschikten en werklozen en voor gepensioneerden uit.

Als rechthebbende met personen ten laste wordt nu ook beschouwd, de rechthebbende gescheiden levende ouder, als de andere ouder bijslagtrekkende is voor één of meer kinderen voor wie de rechthebbende een recht opent op kinderbijslag, op voorwaarde dat die bijslagtrekkende geen huwelijk aangaat, geen feitelijk gezin vormt en geen beroeps- of vervangingsinkomsten geniet die hoger zijn dan de in het voormelde koninklijk besluit van 12 april 1984 opgenomen toegelaten maximumgrens.

Zo wordt voortaan op niet gehuwde ouders die gescheiden leven, ongeacht of ze ooit samengewoond hebben, dezelfde juridische regeling met betrekking tot de toekenning van de bijkomende sociale kinderbijslag toegepast als op gehuwde ouders die gescheiden gaan leven of scheiden.

De budgettaire impact van deze wijziging zou ongeveer 1 065 000 euro per jaar bedragen.

De programmawet van 24 december 2002 wijzigt artikel 51, § 3, eerste lid, 6°, van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, met betrekking tot de rechthebbende voor de kinderen van de persoon waarmee hij een gezin vormt, of die geadopteerd zijn of onder pleegvoogdij genomen door deze persoon, of voor de kinderen van de gewezen echtgenoot, of die geadopteerd zijn of onder pleegvoogdij genomen zijn door de gewezen echtgenoot. Deze wijziging maakt het mogelijk voor deze rechthebbende om met ingang van 1 januari 2003 een recht op kinderbijslag te openen wanneer deze kinderen geplaatst zijn, op voorwaarde dat ze onmiddellijk voor de plaatsing deel uitmaakten van het gezin van deze rechthebbende.

(.....)

1.2 Vraag nr. 2725 van mevrouw de Bethune d.d. 17 februari 2003, *Vr. en Antw. Senaat*, 6 mei 2003, nr. 2-73, p. 4070 (Rechten van het kind - Aandacht in het beleid in 2002)

Sinds 15 januari 1992 is in België het UNO-Verdrag inzake de rechten van het kind van kracht. België is er dan ook toe gehouden de nodige maatregelen te nemen om de rechten van kinderen daadwerkelijk te realiseren. Deze opdracht vergt een volgehouden politieke wil en ook het vrijmaken van de nodige financiële middelen.

1. Welke concrete beleidsmaatregelen en acties hebt u in 2002 genomen ter bevordering van de rechten van het kind en met welk resultaat?
2. Hoeveel werd in 2002 effectief uitgegeven (volgens de rekeningen), in globo en per post, ter bevordering van de rechten van het kind binnen uw bevoegdheidsdomein?

Antwoord:

1 en 2. Hierna volgt een overzicht van de belangrijkste beleidsmaatregelen en acties die ik in 2002 heb genomen en van de effectief gedane uitgaven in 2002, die rechtstreeks de belangen en rechten van het kind ten goede komen op het vlak van de volgende takken van de sociale zekerheid.

(.....)

Gezinsbijslag voor werknemers en gewaarborgde gezinsbijslag

Het koninklijk besluit van 16 april 2002 (*B.S.* 1 juni 2002) wijzigt met ingang van 1 januari 1999, wat de begeleidingsuitkering betreft toegekend met toepassing van het koninklijk besluit van 8 december 1998 betreffende de toekenning van een begeleidingsuitkering aan jongeren die een intensieve opleiding met uitzicht op een baan volgen, en met ingang van 1 januari 2000, wat de begeleidingsuitkering betreft toegekend met toepassing van het koninklijk besluit van 6 oktober 2000 betreffende de toekenning van een begeleidingsuitkering aan jongeren die een opleiding volgen ter voorbereiding van de overeenkomst voor een startbaan:

- artikel 6, zevende lid, van het koninklijk besluit van 25 oktober 1971 tot uitvoering van de wet van 20 juli 1971 tot instelling van gewaarborgde gezinsbijslag. Met name worden deze begeleidingsuitkeringen toegevoegd aan de lijst van bestaansmiddelen die niet meegeteld moeten worden bij de berekening van het grensbedrag van de toegelaten bestaansmiddelen waarover, naargelang van het geval, de persoon die het kind ten laste heeft, zijn (niet feitelijk gescheiden of van tafel en bed gescheiden) echtgenoot of de persoon met wie hij een huishouden vormt, mogen beschikken;

- artikel 3 van het koninklijk besluit van 12 april 1984 tot uitvoering van de artikelen 42bis en 56, § 2, van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders. Met name worden deze begeleidingsuitkeringen toegevoegd aan de lijst van sociale uitkeringen die niet meegeteld moeten worden bij de berekening van het grensbedrag van de vervangingsinkomens waarover, naar gelang van het geval, de rechthebbende alleen, de rechthebbende en zijn met hem samenwonende (huwelijks)partner, of de gescheiden levende bijslagtrekkende mogen beschikken;

- artikel 4, § 5, van het koninklijk besluit van 12 augustus 1985 tot uitvoering van artikel 62, § 5, van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders. Met name worden deze begeleidingsuitkeringen niet beschouwd als sociale uitkeringen bij toepassing van een Belgische of een buitenlandse regeling betreffende de werkloosheid, die een beletsel vormen voor de toekenning van de kinderbijslag voor de jonge werkzoekende.

De budgettaire meeruitgaven van deze maatregel zijn verwaarloosbaar, gelet op het gering aantal begunstigden en de beperktheid van het bedrag van de begeleidingsuitkeringen.

Het koninklijk besluit van 16 juli 2002 (*B.S.* 31 juli 2002) wijzigt de artikelen 1 en 2 van het koninklijk besluit van 12 april 1984 tot uitvoering van de artikelen 42bis en 56, § 2, van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders.

De groep 'rechthebbenden met personen ten laste' op de bijkomende sociale kinderbijslag voor langdurig arbeidsongeschikten en werklozen en voor gepensioneerden is met ingang van 1 augustus 2002 uitgebreid. Als rechthebbende met personen ten laste, wordt nu ook beschouwd, de rechthebbende gescheiden levende ouder, als de andere ouder bijslagtrekkende is voor één of meer kinderen voor wie de rechthebbende een recht opent op kinderbijslag, op voorwaarde dat die bijslagtrekkende geen huwelijk aangaat, geen feitelijk gezin vormt en geen beroeps- of vervangingsinkomsten geniet die hoger zijn dan de in het voormelde koninklijk besluit van 12 april 1984 opgenomen toegelaten maximumgrens.

De budgettaire meeruitgaven van deze wijziging zouden ongeveer 1 065 000 euro per jaar bedragen.

De programmawet van 24 december 2002 (*B.S.* 31 december 2002) brengt de volgende wijzigingen aan:

1. De groepering van de rechtgevende kinderen: wijziging van artikel 42, § 1, eerste lid, van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders

Voor de bepaling van de rang van de rechtgevende kinderen wordt, met ingang van 1 juli 2001, ook rekening gehouden met kinderen die kinderbijslag ontvangen uit andere landen op grond van internationale overeenkomsten van de sociale zekerheid van kracht in België.

De budgettaire meeruitgaven van deze wijziging zouden ongeveer 2 195 euro per jaar bedragen.

2. Uitbreiding van het recht op kinderbijslag voor geplaatste kinderen: wijziging van artikel 51, § 3, eerste lid, 6°, van de voormelde samengeordende wetten.

Met ingang van 1 januari 2003 kan de rechthebbende voor de kinderen van de persoon waarmee hij een gezin vormt, of die geadopteerd zijn of onder pleegvoogdij genomen door deze persoon, of voor de kinderen van de gewezen echtgenoot, of die geadopteerd zijn of onder pleegvoogdij genomen zijn door de gewezen echtgenoot, een recht op kinderbijslag openen wanneer deze kinderen geplaatst zijn, op voorwaarde dat ze onmiddellijk voor de plaatsing deel uitmaakten van het gezin van deze rechthebbende.

De budgettaire meeruitgaven van deze wijziging zouden minimaal zijn.

3. Opheffing van de voorwaarde van ten minste vijf jaar verblijf in België voor bepaalde rechthebbende studenten, leerlingen, stagiairs en jonge werkzoekenden en voor bepaalde aanvragers van gewaarborgde gezinsbijslag

- Wijziging van artikel 56sexies, § 1, van de voormelde samengeordende wetten:

Met ingang van 1 januari 2003, is de voorwaarde van ten minste vijf jaar verblijf in België om rechthebbende op gezinsbijslag te kunnen zijn als student, leerling, stagiair en jonge werkzoekende, opgeheven voor de onderdanen van de lidstaten van de Europees Economische Ruimte, voor de vluchtelingen, voor de staatlozen en voor de onderdanen van staten buiten de Europese Economische Ruimte, die het Europees Sociaal Handvest hebben geratificeerd.

- Wijziging van artikel 1, vijfde lid, van de wet van 20 juli 1971 tot instelling van gewaarborgde gezinsbijslag

Met ingang van 1 januari 2003, is de lijst van personen die vrijgesteld zijn van de voorwaarde van werkelijk en ononderbroken verblijf gedurende minstens de vijf laatste jaren vóór de aanvraag tot het bekomen van de gewaarborgde gezinsbijslag, aangevuld met de persoon die onderdaan is van een Staat die het Europees Sociaal Handvest heeft geratificeerd.

Bij gebrek aan voldoende gegevens, kan de budgettaire impact van deze wijzigingen niet berekend worden.

4. Wijziging van de ministeriële afwijking bepaald in artikel 57bis, tweede lid, van de voormelde samengeordende wetten betreffende de hoedanigheid van rechthebbende op zes maandelijks forfaitaire bijslagen

Met ingang van 1 januari 2003 kan de minister van Sociale Zaken of de gedelegeerde ambtenaar vrijstelling verlenen van de voorwaarde om rechthebbende te zijn op zes maandelijks forfaitaire bijslagen in de loop van een periode van twaalf maanden, indien de werknemer aanspraak kan maken (tenminste potentieel) op een maandelijks forfaitaire bijslag in de loop van een periode van vijf jaar die de gebeurtenis bedoeld in sommige artikelen van de samengeordende wetten onmiddellijk voorafgaat.

Gelet op het feit dat deze wijziging betrekking heeft op het discretionair appreciatierecht van de minister van Sociale Zaken of van de gedelegeerde ambtenaar, kan de budgettaire impact ervan niet berekend worden.

5. Wijziging van de verjaringstermijn bepaald in artikel 120 van de voormelde samengeordende wetten

Met ingang van 1 januari 2003 is de verjaringstermijn van drie jaar ten behoeve van sociaal verzekerden vervangen door een termijn van vijf jaar.

De budgettaire impact van deze wijziging kan niet berekend worden omdat er geen gegevens zijn over het volume van de rechten op kinderbijslag die op dit ogenblik verjaard zijn voor de periode tussen het derde en het vijfde jaar voor de aanvraag.

Deze vraag is zonder voorwerp wat betreft de overige takken van de sociale zekerheid die onder mijn bevoegdheid vallen.

1.3 Vraag nr. 2742 van mevrouw de Bethune d.d. 17 februari 2003, *Vr. en Antw. Senaat*, 6 mei 2003, nr. 2-73, p. 4073 (Rechten van het kind - Strategische doelstellingen - Begroting 2003)

Sinds 15 januari 1992 is in België het UNO-Verdrag inzake de rechten van het kind van kracht. België is er dan ook toe gehouden de nodige maatregelen te nemen om de rechten van kinderen daadwerkelijk te realiseren. Deze opdracht vergt een volgehouden politieke wil en ook het vrijmaken van de nodige financiële middelen.

Bovendien heeft het verslag van de werkgroep Kinderrechten van de Senaat het belang onderstreept van een gecoördineerd kinderrechtenbeleid (stuk Senaat, nr. 2-725).

Het Parlement heeft een wet gestemd die de regering ertoe verplicht jaarlijks een verslag uit te brengen aan de federale kamers over het beleid dat werd gevoerd in uitvoering van de bepalingen van het internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind (wet van 4 september 2002, *B.S.* 17 oktober 2002). Het volgende verslag moet worden ingediend vóór 20 november 2003.

1. Wat zijn uw strategische doelstellingen inzake kinderrechten voor 2003?
2. Hoeveel middelen hebt u ingeschreven in uw begroting voor 2003, in globo en per post, ter verwezenlijking van de kindvriendelijke dimensie van uw beleid?
3. Wie is binnen uw dienst / kabinet bevoegd voor de opvolging van de kinderrechten en de voorbereiding van het jaarlijks verslag aan de Federale Kamers (naam en functie)?

Antwoord:

Ik heb de eer het geacht lid het volgende antwoord mee te delen.

(.....)

Gezinsbijslag voor werknemers en gewaarborgde gezinsbijslag

- Hervorming van de verhoogde kinderbijslag voor kinderen met een aandoening: wijziging van de artikelen 47, 56septies en 63 van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders

Het stelsel van de kinderbijslag voor het kind met een handicap is grondig hervormd. Voorlopig zullen enkel de kinderen die geboren zijn na 1 januari 1996 beoogd worden. Deze hervorming kan bij koninklijk besluit uitgebreid worden tot andere leeftijdscategorieën, op het ogenblik dat daartoe voldoende budgettaire ruimte zal zijn. In dit nieuwe stelsel worden de gevolgen van de aandoening van het kind gemeten. Deze gevolgen betreffen enerzijds de lichamelijke of geestelijke ongeschiktheid van het kind en anderzijds de graad van activiteit en participatie van het kind. De belangrijkste innovatie van het nieuwe stelsel is dat voortaan ook rekening wordt gehouden met de gevolgen van de aandoening voor de familiale omgeving van het kind.

Deze wijziging treedt in werking op 1 mei 2003.

Een koninklijk besluit zal bepalen door wie, volgens welke criteria en op welke wijze de gevolgen van de aandoening, moeten worden vastgesteld, alsmede de toekenningsvoorwaarden, de leeftijdsgrens, de bedragen van de kinderbijslag en de voorwaarden waaronder de vaststelling van de aandoening kan worden herzien.

- Opname in artikel 70ter van de voormelde samengeordende wetten van het recht op een forfaitaire bijslag bij een plaatsing van een kind in een onthaalgezin

Wanneer een kind bij een particulier geplaatst is door bemiddeling of ten laste van een openbare overheid, is aan het oorspronkelijke gezin van het kind - meer bepaald aan de bijslagtrekkende die onmiddellijk voor de plaatsingsmaatregel(en) kinderbijslag ontving voor dit kind - een forfaitaire bijslag verschuldigd. De bedoeling van deze wijziging is de band van het kind met het oorspronkelijk gezin te behouden en te versterken.

Een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad, zal het bedrag van de forfaitaire bijslag, de toekenningsvoorwaarden, alsook de overheid die aan de bevoegde kinderbijslaginstelling moet medelen of deze toekenningsvoorwaarden al dan niet vervuld zijn, bepalen.

- Invoering van de adoptiepremie in artikel 1, zevende lid, van de wet van 20 juli 1971 tot instelling van gewaarborgde gezinsbijslag

Een koninklijk besluit zal het bedrag en de toekenningsvoorwaarden van en adoptiepremie, gelijk aan deze waarin is voorzien in de werknemersregeling, vaststellen.

Deze vraag is zonder voorwerp wat betreft de overige takken van de sociale zekerheid die onder mijn bevoegdheid vallen.

3. Daar het geheel van de kinderrechten in ruime mate mijn bevoegdheidsdomein overschrijdt, is er in mijn diensten of kabinet geen persoon die specifiek bevoegd is voor de opvolging van de kinderrechten.

2. Kamer

- 2.1 Vraag nr. 591 van mevrouw Maggie De Block van 10 januari 2003 (N.) aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen, *Vr. en Antw. Kamer, GZ 2002 - 2003, nr. 158, p. 20345* (Informatieverstrekking en medisch onderzoek bij de toekenning van een verhoogde gezinsbijslag wegens handicap van het kind)

Kinderen met een handicap hebben soms recht op een verhoogde gezinsbijslag. Vooraleer deze verhoogde gezinsbijslag wordt toegekend, wordt het kind onderworpen aan een medisch onderzoek. Ouders zijn soms geschandaliseerd door dit onderzoek. Een ouder stelde welgeteld vier minuten op consultatie te zijn geweest bij de controle-arts zonder dat haar noch het kind ook maar één vraag werd gesteld, laat staan dat het kind zou zijn onderzocht. Toen de arts haar meldde dat haar per aangetekend schrijven zou worden meegedeeld of het kind recht had op een verhoogde gezinsbijslag, stelde zij hem de vraag op basis van welke gegevens hij zijn besluit zou stelen. Verongelijkt antwoordde de arts dat hij zijn antwoord zou baseren op schriftelijke gegevens. Het is evident dat ouders zich vragen stellen bij het nut van een dergelijk medisch consult. Indien de ouders zich kunnen baseren op de schriftelijke informatie die zij bekomen bij anderen, dan is het consult (en de vaak praktische problemen om zich te verplaatsen met een gehandicapt kind) totaal overbodig.

Tenslotte dient ook vastgesteld dat heel wat ouders met een ziek of gehandicapt kind onwetend zijn van het bestaan van een verhoogde gezinsbijslag voor zieke of gehandicapte kinderen. In feite is dit een discriminatie voor de zwaksten in onze samenleving die minder gemakkelijk op de hoogte zijn van de voordelen waarop ze recht hebben.

1. Heeft het zin een medisch onderzoek te organiseren wanneer de arts zich enkel op medische stukken baseert bij zijn besluitvorming?
2. De minister gaat nu een nieuw systeem invoeren van verhoogde gezinsbijslag voor kinderen met een handicap.
 - a) Betekent dit dat er nu een degelijk onderzoek komt of zullen artsen zich verder gaan baseren op de medische stukken van hun collega's?
 - b) In dit laatste geval, is het niet beter het consult dan af te schaffen?
3. Indien het zich aandienen bij een arts tot doel heeft vast te stellen dat betrokkene leeft, is het dan niet zinvoller een bewijs van leven te vragen?
4. a) Hoe denkt u de informatieverstrekking over het recht op een verhoogde gezinsbijslag te verbeteren?
 - b) Zou het niet zinvol zijn terzake afspraken te maken met de gemeenschappen zodat de gemeenschapsfondsen die tussenkomsten verlenen aan personen met een handicap, betrokkenen op de hoogte kunnen stellen van dit voordeel?

Antwoord van de minister van Sociale Zaken en Pensioenen van 26 februari 2003:

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat de arts zich voor het nemen van een beslissing inzake het recht op de bijkomende bijslag voor kinderen met een handicap zal steunen op zijn eigen vaststellingen, de hem naar aanleiding van de aanvraag overgemaakte medische en sociale rapporten en andere en de eventueel naar aanleiding van het onderzoek overgelegde documenten.

Naargelang de aandoening zal de impact van de eigen medische vaststellingen meer of minder doorwegen in de te nemen beslissing.

In het kader van de hervorming van het stelsel van de bijkomende bijslag voor kinderen met een handicap blijft het principe van een medisch onderzoek behouden. Ook is voorzien dat medische en sociale rapporten als basis zullen gebruikt worden voor het nemen van een beslissing.

Gezien dit nieuwe stelsel ook vooral aandacht wil geven aan de gevolgen van de aandoening op het vlak van de activiteit en de participatie van het kind en op het vlak van de belasting van de familiale omgeving van het kind, is ook een gesprek voorzien met de personen die de toestand van het kind kennen. Het betreft hier in de eerste plaats zij die belast zijn met de opvoeding van het kind, maar het kan ook gaan om specialisten, maatschappelijk werkers enz. De met de evaluatie belaste geneesheren zullen dan ook heel wat meer tijd moeten besteden aan het evaluatieonderzoek.

Vanuit de bestuursdirectie van de tegemoetkomingen aan personen met een handicap worden heel wat inspanningen geleverd met betrekking tot het verspreiden van informatie inzake de voordelen voor personen met een handicap. Boegbeeld in deze informatieverspreiding is hier zeker de *Handigids*.

Naar aanleiding van het in werking treden van het nieuwe stelsel van de bijkomende bijslag voor kinderen met een handicap zal door de bestuursdirectie een ruime informatiecampagne worden opgestart.

Daar verenigingen van en voor personen met een handicap, sociale diensten van gemeenten en OCMW's en het volledige medisch korps, die nu al een belangrijke rol spelen met betrekking tot het recht op de bijkomende bijslag voor kinderen met een handicap, naar mijn mening voor het kenbaar maken van dit voordeel een sleutelpositie innemen, zullen zij omtrent alle aspecten van dit nieuw stelsel uitgebreid geïnformeerd worden.

- 2.2 Vraag nr. 587 van de heer Geert Bourgeois van 9 januari 2003 (N.) aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen, *Vr. en Antw. Kamer, GZ 2002-2003, nr. 162, p. 20828* (Versterking van de openbare actie, uitbesteding van taken en diensten - Publiek-private samenwerking of publiek-privaat partnership - Afstoten van taken naar de private sector)

Het regeerakkoord van 7 juli 1999 - "De brug naar de 21^e eeuw" - vermeldt onder de titel "Een doeltreffende en zorgzame overheid": "De regering zal tevens op tal van beleidsdomeinen onderzoeken onder welke vorm ze haar onderscheiden opdrachten, de gelijke toegang aan elkeen verzekerd, het best kan vervullen: hetzij door het versterken van haar openbare actie, hetzij door het uitbesteden van taken en diensten, hetzij via publiek-private samenwerking of publiek-privaat partnership, hetzij door middel van het afstoten van taken naar de private sector."

1. a) Welke desbetreffende onderzoeken met betrekking tot uw beleidsdomeinen hebt u laten verrichten?
 - b) Door wie werden deze onderzoeken verricht?
 - c) Wat was de kostprijs ervan?
 - d) Zijn deze onderzoeksresultaten bekendgemaakt, zijn ze gepubliceerd, kan het parlementslid/de burger ze consulteren?
 - e) Welk gevolg hebt u aan deze onderzoeken gegeven?
2. a) Welke initiatieven hebt u met betrekking tot uw beleidsdomeinen genomen om:
 - I. de openbare actie te versterken;
 - II. taken en diensten uit te besteden;
 - III. tot publiek-private samenwerking of publiek-privaat partnership te komen;
 - IV. taken naar de private sector af te stoten?
 - b) Hoe evalueert u elk van deze initiatieven?
 - c) Hoeveel bedraagt de kostprijs/de opbrengst van deze initiatieven?
 - d) Welke juridische formule hebt u gebruikt voor elk van uw initiatieven inzake publiek-private samenwerking of publiek-privaat partnership (contractuele vorm, gemeenschappelijke rechtspersoon, concessie, enz.)?
 - e) Hoe hebt u de private partners geselecteerd?
3. Werd voor uw beleidsdomeinen tot nu toe een beroep gedaan op sponsoring, zo ja met welke private partners, voor welke projecten, tegen welke voorwaarden?

Antwoord van de minister van Sociale Zaken en Pensioenen van 26 maart 2003:

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid volgende inlichtingen te verstrekken.

a) Wat de federale overheidsdienst betreft.

Allereerst wil ik er op wijzen dat er momenteel een aantal BPR-processen lopen om de werking van de administratie te optimaliseren. Een aantal aspecten van de vraag van het geachte lid komen in die BPR's aan bod.

De directie Informatica van de federale overheidsdienst Sociale Zekerheid sluit jaarlijks met externe firma's contracten van technische bijstand voor het verlenen van gespecialiseerde diensten. In 2002 bedroegen de globale kosten van deze contracten 198 265 euro.

Om een tekort aan statutair personeel te compenseren, sluit ze eveneens contracten met externe bedrijven voor het ter beschikking stellen van informaticapersoneel voor het ontwikkelen van informaticatoepassingen ten voordele van de verschillende diensten van de federale overheidsdienst. In 2002 bedroegen de globale kosten van deze contracten 2 840 910 euro.

Het bestuur voor Sociale Zekerheid meldt dat er, naast de vermelde BPR-processen, geen onderzoeken zijn verricht met het oog op het bereiken van de in de vraag vermelde doelstellingen.

Het bestuur van Informatie en Studiën verwijst naar de reeds lopende onderzoekscontracten met universiteiten, in samenwerking met het DWTC.

Na onderzoek bij de Sociale Inspectie moet er op alle vragen ontkennend geantwoord worden.

b) Wat betreft de instellingen van openbaar nut die onder mijn bevoegdheid vallen.

(...)

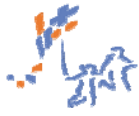
Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers

Het is voornamelijk in het kader van zijn basisactiviteiten dat de rijksdienst aan de zorg van de regering heeft beantwoord om de publieke functie te moderniseren, in het bijzonder met betrekking tot de uitbetaling van de kinderbijslag aan de gezinnen en het beheer van het stelsel.

1. Effectiviteit van de gezinsbijslag

De rijksdienst verzorgt aan de gezinnen een dienstverlening die hen garandeert dat ze geheel de gezinsbijslag ontvangen waarop ze terecht aanspraak kunnen maken. Zo ontvangen langdurig werklozen die de sociale toeslag niet genieten jaarlijks informatie over de voorwaarden van het recht, vergezeld van een aanvraag om herziening.

Onderzocht wordt op welke wijze deze effectiviteit nog kan worden verhoogd door gebruik te maken van elektronische gegevensstromen, de gegevens die in de informaticasystemen zijn opgeslagen en door een gecibleerde sociale bijstand aan de sociaal verzekerden.

2. Informatie op maat

De acties gericht op de effectiviteit van de gezinsbijslag zoals onder 1 aangehaald en die uitgaan van een structurele aanpak worden vervolledigd door strikte aandacht voor de individuele dossiers. Telkens een gezin aanspraak zou kunnen maken op een voordeliger recht aan gezinsbijslag wordt aan de betrokkenen uit eigen beweging informatie op maat verstrekt, hetzij volledig op eigen initiatief, hetzij bijkomend aan een vraag om inlichtingen, om dit voordeel ook te realiseren.

3. Integratie van instellingen

De programmawet van 2 augustus 2002 heeft de bevoegdheid van de autonome overheidsbedrijven (De Post, Belgacom, Belgocontrol, Biac) om zelf de kinderbijslag te betalen, opgeheven. Vanaf 1 juli 2002 zijn zij voor personeel aangeworven bij arbeidsovereenkomst onderworpen aan de sector kinderbijslag van de sociale zekerheid.

Deze autonome overheidsbedrijven evenals de RTBF en de Nationale Loterij, hebben zich voor dit personeel aangesloten bij de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers.

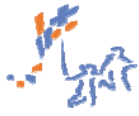
Andere overheidsinstellingen die ressorteren onder de federale overheid hebben zich voor hun statutair en/of contractueel personeel tot de rijksdienst gewend als servicebureau voor het beheer van hun kinderbijslagdossiers. Met deze nieuwe opdrachten worden de personeelsleden van de overheidsdiensten geïntegreerd in een overkoepelende structuur die toelaat het beheer van de kinderbijslagdossiers efficiënter en voor de rechtzoekenden transparanter en toegankelijker te maken.

Deze evolutie waarbij de rijksdienst de kinderbijslaginstelling van de overheidsdiensten zou worden ligt in de lijn van het beleid van de bevoegde minister en van de regeringscommissaris zoals dit ook is goedgekeurd door de Ministerraad.

Volledigheidshalve vermeld ik dat met de programmawet van 31 december 2002 de regering zelf het initiatief heeft genomen om in het kader van de sociale bescherming van de kunstenaars een weerlegbaar vermoeden te vestigen dat kunstenaars onderworpen zijn aan de maatschappelijke zekerheid voor werknemers. Voor de gezinsbijslag werd de uitsluitende bevoegdheid voor de toekenning van de gezinsbijslag toevertrouwd aan de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers.

Het elektronisch verzamelen van de gegevens

De Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers was een pionier in de uitwisseling van gegevens via elektronische weg. Zich bewust van de noodzaak om de sociaal verzekerde zoveel mogelijk te ontlasten van de soms lastige taak bewijs te leveren van zijn burgerlijke staat, zijn gezinssituatie (informatie over de gezinssamenstelling bijvoorbeeld) of zijn socio-professioneel statuut (werkloze, zieke, enz.), startte de Rijksdienst in 1995 een uitgebreid project voor de sector van de kinderbijslag voor werknemers om de gegevens aan hun authentieke bron te verzamelen en de papieren 'fluxen' te vervangen door elektronische.

Zo werd in 1995 een elektronische flux georganiseerd vanuit het Rijksregister van natuurlijke personen en het Register van de Kruispuntbank van de sociale zekerheid. Die flux is bestemd voor de kinderbijslaginstellingen en, bijgevolg, de dossierbeheerders, die zo automatisch op de hoogte gebracht worden van elke wijziging in de 9 wettelijke gegevens van elke sociaal verzekerde met een kinderbijslagdossier. In 1996 werd een flux met betrekking tot de werkloosheidsgegevens ingevoerd. Andere fluxen volgden: loopbaanonderbreking (RVA), inschrijving van jonge werkzoekenden (VDAB/BGDA/FOREM), aanvraag om werkloosheidsuitkering na de wachttijd (RVA), ziekte-invaliditeit en bevallingsrust (Intermutualistisch College), activiteit als zelfstandige (RSZV), multifunctioneel attest vanuit de OCMW's (Federale Dienst). De rijksdienst zit niet stil: in 2003 volgen de onmiddellijke aangifte van tewerkstelling (Dimona) en de werkgeversaangifte (multifunctionele aangifte) volgen.

In 1995 bedroeg het totaal aantal ontvangen gegevens 423 331. In 2002 was dat cijfer al opgelopen tot 5 029 719. Bij dat cijfer moeten nog het aantal raadplegingen van zowel interne (eigen repertoria), als externe (vanuit andere sectoren of openbare diensten) gegevensbanken geteld worden, hetzij 1 186 393 raadplegingen in 1995 en 4 096 266 in 2002. Ook de consultatie van wettelijke gegevens (RR) of loon- en arbeidsgegevens (LATG) hebben er sterk toe bijgedragen dat de sociaal verzekerde ontlast wordt van de bewijsvoering van sommige sociale gegevens van persoonlijke aard.

De vragenlijst wordt een residuaire informatiebron

Volgens een administratieve praktijk die stilaan in onbruik geraakt, moest elk sociaal voordeel formeel aangevraagd worden aan de hand van een specifiek 'formulier'. Die formaliteit werd als essentieel beschouwd om een recht te vestigen en een betaling te rechtvaardigen.

Dankzij de technologische evolutie en het bestaan van een telematisch netwerk met steeds meer informatie, kunnen de relevante gegevens voor het recht op kinderbijslag hoe langer hoe meer opgevraagd worden bij hun rechtstreekse bron, zodat de formulieren geleidelijk aan een residuaire informatiebron worden.

Elk jaar maakt de rijksdienst een drievoudige inventaris op:

1. Welke sociale gegeven van persoonlijke aard, relevant voor het recht op kinderbijslag, zijn onmisbaar?
2. Welke van die gegevens kunnen via het telematisch netwerk opgevraagd worden bij hun authentieke bron?
3. Welke zijn niet rechtstreeks toegankelijk en moeten op papier aan de sociaal verzekerde gevraagd worden?

In de laatste vijf jaar is het aantal verzonden formulieren gedaald van 1 500 000 tot minder dan 500 000, ofwel een vermindering met een derde van de informatie vergaard op papier.

Als de medewerking van de burger gevraagd wordt via formulieren, worden die formulieren opgesteld in eenvoudige taal, aangepast aan het doelpubliek en vragen ze enkel naar de feiten.

De informatieoverdracht van het ene fonds naar het andere

De rijksdienst heeft een 'brevet van rechthebbende' ingevoerd voor als het recht op kinderbijslag overgaat van een kinderbijslagfonds naar een ander. Het brevet is een professioneel werkmiddel om gekwalificeerde informatie door te geven tussen kinderbijslaginstellingen, in het kader van een samenwerkingsprotocol tussen de medewerkende instellingen. Ook hier is het de bekommernis om de burger zoveel mogelijk te ontlasten in het onderzoek naar zijn recht op kinderbijslag en de continuïteit van de betalingen te waarborgen.

De motivering van de beslissingen

Volgens het Handvest van de sociaal verzekerde moeten de instellingen elke genomen administratieve beslissing motiveren. Het gaat hier om de sociale reden van persoonlijke aard die aan de basis ligt van de beslissing, de wettelijke beschikking die de beslissing ondersteunt, de identiteit van de contactpersoon en zijn dienst en de beroepsmogelijkheden tegen de beslissing, die aan de burger moeten worden gegeven.

Een inventaris heeft aangetoond dat de sector van de kinderbijslag jaarlijks zo'n 2 800 000 beslissingen moet nemen die een motivering zoals omschreven in het Handvest van de sociaal verzekerde, vereisen.

De rijksdienst leent zich jaarlijks tot:

- een nieuwe inventaris, rekening houdend met de wijzigingen aan de regelgeving;
- een actualisering van de motiveringsmodules.

In 2002 verspreidde de rijksdienst 63 modules die samengevoegd kunnen worden, en zo'n 52 modellen voor standaardbrieven.

De Frontdesk

Op 8 mei 2000 werd een nieuw, op de klant afgestemd onthaalplatform opgericht: 'Frontdesk'. De Frontdesk verstrekt alle werkdagen van 8 uur tot 5 uur een professionele eerstelijnsdienstverlening aan de gezinnen. De dienst kadert in een opvangstructuur met een tweevoudige functie.

- Een klantvriendelijke en gestructureerde opvang van de niet-geïndividualiseerde telefonische oproepen. Om de oproeper zo vlug mogelijk de juiste informatie te kunnen geven met zo weinig mogelijk doorschakelingen, krijgen de medewerkers een technische opleiding, zodat in 2001 25,64 % van de 110 315 telefonische oproepen onmiddellijk beantwoord werden. De overige 74,36 % werden dadelijk (gemiddelde wachttijd van 3 seconden) doorgegeven aan de Back Office (dossierbeheerder of dienst Mediatie).

- Een dynamische ontvangst 'ter plekke' van de bezoekers. Alle bezoekers worden naar een van de twee algemene onthaaloketten (snelloketten) geleid. Daar krijgen ze onmiddellijk een antwoord op hun vraag of een oplossing voor hun probleem of worden ze doorgestuurd naar de andere loketten. Ook hier kregen de medewerkers een technische opleiding, zodat de bezoeker professioneel begeleid wordt tot de volledige uitoefening van zijn rechten.

In 2002 werden 42 617 bezoekers onthaald. 58,94 % van hen werden onmiddellijk geholpen aan het sneloket, zonder wachttijd. 41,06 % werden doorverwezen, met een gemiddelde wachttijd van 2 minuten 24 seconden. 91,21 % werden geholpen binnen 10 minuten.

De rijksdienst volgt het onthaalplatform nauwgezet op om de toegankelijkheidsdrempel ervan voortdurend te verlagen.

De mediatie

De dienst Mediatie is een van de steunpilaren van de structuur opgezet door de rijksdienst om te beantwoorden aan de verwachtingen van de gezinnen en hun sociaal bemiddelaars.

De taken van de dienst Mediatie zijn de volgende:

- Onderzoek van de kinderbijslagaanvragen om ze aan de bevoegde diensten of instellingen te bezorgen. De dienst geeft ook schriftelijk antwoord op algemene vragen om inlichtingen.
- Het bezorgen van de post zonder referentie aan de werkelijke bestemming door middel van grondig onderzoek.
- Opvolging van de klachten ingediend tegen kinderbijslaginstellingen.
- Beantwoorden van de telefonische oproepen op de nummers van de dienst Mediatie zowel als op het groene nummer van de rijksdienst. Het 0800-nummer kent een stijgend succes. De dienst is ook bereikbaar via e-mail.
- Technische ondersteuning van de kinderbijslaginstellingen. De dienst geeft technisch advies aan kinderbijslaginstellingen of openbare instellingen die moeilijkheden ondervinden met de interpretatie van de wetgeving.

(.....)

- 2.3 Vraag nr. 620 van de heer Geert Bourgeois van 26 maart 2003 aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen, *Vr. en Antw. Kamer, GZ 2002 - 2003, nr. 167, p. 21300* (Toekenning van verhoogde kinderbijslag bij mucoviscidose-patiënten)

Vanaf 1 april 2003 wordt het evaluatiesysteem voor een verhoogde kinderbijslag voor ouders met ernstig zieke kinderen versoepeld. De minister liet uitschijnen in een perstekst van 26 november 2002 dat dit nieuwe systeem een radicale trendbreuk inhoudt met het verleden, maar dat zijn budget geen onmiddellijke veralgemening toeliet.

Critici zeggen dat in dit nieuwe systeem ook vervelende addertjes onder het gras zitten. Zo zou een kind dat in het nieuwe evaluatiesysteem geen 66 % invaliditeit haalt, maar wel de minimale 6 punten scoort, maar recht hebben op een deel van de tegemoetkoming. Het kind zou daarentegen verstoken blijven van het algehele pakket sociale en fiscale voordelen.

Tweede probleem is dat er signalen binnenkomen van ouders en specialisten die vaststellen dat de eenvoudige diagnose van mucoviscidose bij Franstalige patiëntjes voldoende is voor een erkenning voor verhoogde kinderbijslag, terwijl Vlaamse ouders dikwijls meerdere malen moeten terugkeren.

1. In welke mate heeft een muco-patiëntje (geboren na 1 januari 1996) recht op een sociale, fiscale en geldelijke tegemoetkoming bij een invaliditeitspercentage onder de 66 %?
2. Hoe groot is het financieel verschil in dat geval met een gelijkaardig kind dat meer dan 66 % invaliditeit heeft?
3. Hoe verklaart u deze verschillen?
4. a) Klopt het dat voor het Franstalige landsgedeelte een eenvoudige diagnose van mucoviscidose voldoende is voor een verhoogde kinderbijslag?
b) Zo ja, hoe verklaart u dat en wat overweegt u te doen om de lat gelijk te leggen voor Vlaamse muco-patiëntjes?

Antwoord van de minister van Sociale Zaken en Pensioenen van 1 juli 2003:

Ik heb de eer het geachte lid het volgende antwoord mee te delen.

1. De afgeleide rechten (fiscale voordelen, prioriteit bij sociale huisvesting, begunstigen van een verhoogde tegemoetkoming als terugbetaling van geneeskundige verzorging, enz.) worden in het nieuwe evaluatiesysteem behouden, dit dankzij de pijler 1 van de medisch-sociale schaal. Met de pijler 1 wordt immers de ongeschiktheid in percentage gemeten, waarbij 4 punten overeenstemmen met 66 % en 6 punten met 80 %. De pijler 1 is dus een gemeenschappelijke parameter tussen het oud en het nieuw systeem, die het mogelijk maakt dat het recht wordt behouden op de sociale en fiscale voordelen die zijn verbonden aan de drempel van 66 of 80 % ongeschiktheid. Dezelfde opmerking is van toepassing op de vermindering van de autobelasting, die gekoppeld is aan een percentage van ongeschiktheid dat met de pijler 1 wordt geraamd.

Wat de preferentiële terugbetaling betreft van geneeskundige verzorging ('WIGW-statuut'), dient eerst te worden opgemerkt dat de drempel van ongeschiktheid op zich niet het recht op de verhoogde tegemoetkoming van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (RIZIV) doet ontstaan.

Dit recht wordt geopend zodra het recht op een bijkomende kinderbijslag voor een handicap of een ziekte zelf geopend wordt voor het kind.

Bijgevolg, indien het criterium voor de toekenning van deze bijslag wijzigt, veranderen de criteria voor de toekenning van het WIGW-statuut voor het kind niet. Het genieten van de bijkomende kinderbijslag vormt de voornaamste voorwaarde. De andere voorwaarden hebben betrekking op de gezinsinkomsten wanneer het kind zelf geen rechthebbende is.

Het recht op deze bijslag ontstaat in het nieuw evaluatiesysteem vanaf 6 punten bij de 3 pijlers, of vanaf 4 punten in pijler 1.

Het WIGW-statuut kan dus door het RIZIV worden toegekend zodra men op de medisch-sociale schaal 6 punten heeft.

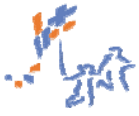
Wat de fiscale of sociale voordelen betreft die zijn gebaseerd op de ongeschiktheid van 66 %, is het mogelijk dat deze inderdaad niet worden toegekend wanneer in enkele zeldzame gevallen de drempel van 66 % niet kan bereikt worden, terwijl de drempel van 6 punten op de medisch-sociale schaal de toekenning mogelijk maakt van de bijkomende bijslag.

Er is een overleg tussen de federale overheidsdienst Sociale Zekerheid en de verschillende instellingen bevoegd voor de toekenning van deze diverse voordelen (federale overheidsdienst Financiën, gemeenschappen en gewesten) in het vooruitzicht gesteld, met het oog op de vaststelling van nieuwe criteria, in samenhang met de criteria die zijn ingevoerd bij de hervorming van de bijkomende bijslag voor zieke kinderen of kinderen met een handicap. Dit overleg staat gedurende de komende weken op de agenda.

2 en 3. Bij vergelijking tussen de bedragen van de tegemoetkoming in het oud en het nieuw systeem wordt aangetoond dat in de categorieën 4, 5 en 6 van het nieuw systeem, de bedragen (371, 397 en 424 euro/maand) ongeveer overeenkomen met, of hoger zijn dan het hoogste bedrag van het vroeger systeem (klasse 3 van zelfredzaamheid: 382 euro/maand). De evaluatie volgens de medisch-sociale schaal leidt bij mucoviscidose meestal tot de hogere categorieën.

In het nieuw systeem is de rol van de ongeschiktheid beperkt bij de vaststelling van het aantal punten. Met de pijlers 2 en 3 wordt de belasting gemeten op het vlak van behandeling en de inspanning van de ouders om de ziekte te bestrijden. Er wordt een betere erkenning van deze inspanningen in het vooruitzicht gesteld, door een hoog puntenaantal op de medisch-sociale schaal in vergelijking met de drempel van 66 % van het oud systeem.

Indien in bepaalde gevallen zou blijken dat het tot dan toe toegekend bedrag voordeliger is (bijvoorbeeld 382 tegenover 371 euro/maand), dan kan dit bedrag gedurende drie jaar worden toegekend, vanaf de eerste ambtshalve herziening na 30 april 2003 (behoud van de verworven rechten). Dit vertegenwoordigt bijgevolg een duur van 6 tot 7 jaar voor de ambtshalve herzieningen die binnen de 3 of 4 jaar na de inwerkingtreding van de nieuwe regeling in het vooruitzicht worden gesteld.

4. Een diagnose is op zich geen evaluatie, ongeacht of het nu gaat om een evaluatie van ongeschiktheid of zelfredzaamheid (oud systeem), of aan de hand van de medisch-sociale schaal van het nieuwe systeem.

Dientengevolge is de diagnose op zich geen criterium van toekenning. Het ongeschiktheidspercentage volgens de Officiële Belgische Schaal ter bepaling van de graad van invaliditeit en de lijst met aandoeningen gevoegd bij het koninklijk besluit van 3 mei 1991, ofwel, vanaf 1 mei 2003, het aantal punten overeenkomstig de medisch-sociale schaal, vertegenwoordigen de dwingend opgelegde wettelijke criteria.

Er is bij de toekenning van de bijkomende bijslag ten gunste van kinderen die lijden aan mucoviscidose dus geen principieel verschil tussen de gewesten en de gemeenschappen.

Overigens dient te worden opgemerkt dat er statistisch geen enkel noemenswaardig verschil werd aangetoond qua percentage van erkenning van de gevallen van mucoviscidose tussen de gewesten of de diverse medische centra die de deskundige onderzoeken voor de federale overheidsdienst Sociale Zekerheid uitvoeren.

Er is sinds kort een informatiebrochure beschikbaar op de website van de federale overheidsdienst Sociale Zekerheid (socialsecurity.fgov.be) en op mijn website (<http://intc58/vandenbroucke.fgov.be>). In deze brochure worden op een voor iedereen toegankelijke manier de principes en de toepassingsmodaliteiten van de hervorming van de kinderbijslag voor zieke kinderen en kinderen met een handicap uitgelegd.